

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Νίκος Κωνσταντάρας

Το 2023 κριτήριο αισιοδοξίας

Διακόσια χρόνια από την Επανάσταση και 100 από τη Μικρασιατική Καταστροφή, βρισκόμαστε αντιμέτωποι καθημερινώς με τις αρετές και τις αδυναμίες μας, ένα βήμα από τη νίκη ή την ήττα. Μπαίνοντας στο νέο έτος θα ήθελα να απαριθμήσω τα επιτεύγματα του παρελθόντος (μακρινού και πρόσφατου), να υπενθυμίσω την ανθεκτικότητα και ευρηματικότητα των Ελλήνων, για να επισημάνω τις προοπτικές για ένα λαμπρό μέλλον. Εξάλλου, η χώρα μας είναι μέλος ισχυρών οικονομικών, πολιτικών και αμυντικών συμμαχιών. Ελληνες διαπρέπουν σε όλο τον κόσμο. Ολοένα περισσότεροι επισκέπτες μαγεύονται από την ομορφιά του τόπου και της κληρονομιάς μας, τη φιλοξενία, τις προσωπικές σχέσεις που αναπτύσσουν με Ελληνες. Εξερχόμενοι από μακρόχρονη κρίση, ποτέ δεν βρεθήκαμε σε ισχυρότερη θέση. Όμως, όλα τα θετικά απειλούνται από τη συγκυρία και από δικές μας, διαχρονικές κακές συνήθειες. Ο πλανήτης βρίσκεται σε μια πολυδιάστατη αναστάτωση, από την κλιματική κρίση, την πανδημία και τις διενέξεις για πλούτο και επιρροή έως την υπονόμευση της αλήθειας στην πολιτική και στα κοινωνικά δίκτυα. Οι πρωτοφανείς προκλήσεις απαιτούν όλες τις δυνάμεις μας και αφοσίωση στον στόχο της επιβίωσης. Κι όμως, παρά τα μαθήματα του παρελθόντος, ψάχνουμε συνεχώς αφορμές για διχασμό. Παρά τον δημογραφικό μαρασμό, όχι μόνο δεν προσελκύουμε μετανάστες, αλλά αδυνατούμε να κρατήσουμε τους νέους μας εδώ. Και το πρόβλημα δεν είναι κυρίως οικονομικό, είναι το αίσθημα αδικίας που επικρατεί, η έλλειψη εμπιστοσύνης στους θεσμούς, η οποία δι-

καιώνεται σε τακτά διαστήματα. Είναι η πολιτική παράδοση κατά την οποία ευνοούνται οι «φίλοι» και «εξοντώνονται» οι εχθροί, σε βάρος της ενότητας και της αποτελεσματικότητας. Σπαταλάμε τους πόρους μας και το ενδιαφέρον των συμμάχων μας, προς όφελος των αντιπάλων.

Όταν αδυνατούμε να σοβαρευτούμε μπροστά σε κινδύνους που όλοι βλέπουμε, όταν προσωπικές και κομματικές φιλοδοξίες οδηγούν πολιτικούς σε

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΜΑΚΡΗ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

συναλλαγές με ισχυρά συμφέροντα, σε αυθαιρεσίες και στο «χάιδεμα» ομάδων ψηφοφόρων σε βάρος του συνόλου, τότε οι αρετές δεν αρκούν, υπονομεύεται το μέλλον όλων. Οι εκλογές του 2023 θα δείξουν εάν οι πολιτικοί κατανοούν το μέγεθος των κινδύνων γύρω μας και εάν μπορούν να μιλήσουν με ειλικρίνεια στον λαό. Στο τέλος του έτους θα γνωρίζουμε εάν δικαιολογείται η όποια αισιοδοξία.

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ Βαγγέλης Δεληπέτρος

Το σάπιο σύστημα Μητσοτάκη

Αν δεχτούμε ότι οι δημοσκοπήσεις αποτυπώνουν τις πραγματικές διαθέσεις του εκλογικού σώματος, ο Μητσοτάκης θα είχε πάει ήδη σε πρόωρες εκλογές! Προφανώς όμως δεν νιώθει τόσο άνετα όσο μας τον δείχνουν οι επικοινωνιολόγοι του και δεν είναι καθόλου βέβαιος ότι όλα του πηγαίνουν δεξιά όπως γράφουν τα πετσωμένα ΜΜΕ. Αλλωστε, όπως δείχνει και η απόφασή του να τρενάρει την υπόθεση ενώ τα πράγματα δεν του πάνε καλά, έχει κάνει συμφωνίες που πρέπει να υλοποιήσει προτού πάρει των ομματιών του και αναζητήσει αλλού και αλλιώς την τύχη του. Οπότε μέχρι να υποχρεωθεί να πάει στις κάλπες κοιτάζει πώς θα περιορίσει τη ζημιά, πώς θα μπαλώσει δηλαδή τις τρύπες που δημιουργούν οι πολιτικές του. Ετσι λ.χ. μιλάει για... αναδιανομή και εννοεί ένα μισερό εκπαιδευτικό κουπόνι για την αγορά τροφίμων, που προς τιμή των σπουδών του στην αλλοδαπή και των υποκλίσεων του στην πέραν του Ατλαντικού υπερδύναμη το αποκαλεί Food Pass, μήπως οι μη έχοντες νιώσουν έχοντες φτάνοντας στο ταμείο του σουπερμάρκετ.

Κατά την προσφιλή του συνήθεια, βέβαια, ο λόγος του παραμένει ανοικτά εμφυλιοπολεμικός, βασικό στοιχείο των διαχωριστικών γραμμών που θέλει να επιβάλει στην κοινωνία, καθώς αυτή είναι και η μόνη πιθανότητά του να παρατείνει έστω και πρόσκαιρα την παραμονή του στην εξουσία: να μετατραπούμε σε κυνηγούς επιδομάτων και ικέτες του κάθε Γκρουέζα που θα μιλήσει στο κατάλληλο (παραμυθιακό) αυτί, μήπως και μπούμε σε ένα οκτάμηνο πρόγραμμα που θα κοροϊδεύει τη φτώχεια μας. Κάπως έτσι οι ΜΚΟ των πολιτικάντηδων και τα «σκόιλ ελικικού» των «αρίστων» συναντούν τις... βέλτιστες αλά Καϊλή και λοιπών ξεβλαχισμένων εκσυγχρονιστάδων πρακτικές: όλα ένα γαϊτανάκι παρακομματικών και παρακυβερνητικών μεθόδων, που έχουν στόχο την παραμονή στην εξουσία αυτού του «συστήματος», τον πλουτισμό των στελεχών του και την παρεμπόδιση κάθε αλλαγής που τους αφαιρεί την κουτάλα.

Τόσο απλά είναι τα πράγματα. Και γι' αυτό οι

προσλήψεις των ενστόλων είναι βασικό στοιχείο της πολιτικής του Μητσοτάκη. Και όχι βέβαια ενστόλων με κάποια ειδικότητα και μια προοπτική αξιοποίησής τους υπέρ του κοινωνικού συνόλου, αλλά αυτών που λόγω έλλειψης άλλων δυνατοτήτων θα νιώθουν εσαεί εξαρτημένοι απ' αυτούς που τους διόρισαν και θα είναι πρόθυμοι να καταστείλουν όποιον αμφισβητεί έστω την εξουσία τους.

Και γι' αυτό η εγκληματικότητα χορεύει ενώ οι δυνάμεις καταστολής πολλαπλασιάζονται! Γιατί η καταστολή που σχεδίασε το σύστημα Μητσοτάκη είχε ευθύς εξαρχής στόχο τη διαφωνία και την αντιπολίτευση. Οπως οι υποκλοπές είχαν στόχο τον απόλυτο έλεγχο και τα νομοθετικά τερατουργήματα για την εξυπηρέτηση ημετέρων. Ένα ενιαίο, ολοκληρωτικού χαρακτήρα σύστημα που ανέχεται ίσως οριακά μια τυπική αντιπολίτευση, αλλά δεν ανέχεται επουδενί τους πληβείους και τους «άλλους» που βγάζουν γλώσσα.